

МОЛОДИЙ КОМУНАР

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання IX.
№ 111 (967).

ЧЕТВЕР

19 ВЕРЕСНЯ 1968 РОКУ
Ціна 2 коп.

ФЕСТИВАЛЬНИЙ НАСТРІЙ

Іду вулицями вечірнього села. Тягне прохолодою від річки. На зустріч — все знайомі, знайомі. Хто поспішає в ніно, хто на танці. Аж раптом десь зринула пісня.

Це було настільки несподівано, що я навіть зупинився. Ні, не від того, що почу пісню, а від того, що саме цю. Адже це «Фестивальна лірична». Вона вперше прозвучала на IX Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Софії. А тепер от здобула прописку і в нашому Петровому, кличе настійно:

Юність вечною думою делеєт
О любові і о мирній Луїсе.
Пусть укромніе будут аллеи,
Пусть не быть ей — проклятої війні!

Так, фестивальний дух ще догоду буде жити серед юнаків і дівчат — як серед тих, хто побував у Софії, так і серед тих, хто слідував за ходом фестивалю по радіоіспромовах і газетних статтях. Ще догоду буде жити серед молоді фестивальний дух, адже фестиваль — це не лише чарівні пісні, іскрометні танці різних народів, а це — єднання прогресивної молоді всього світу, це боротьба за мир, за демократію, соціалізм, боротьба за те, щоб не рвалися американські бомби і снаряди на в'єтнамській землі, щоб був мир на всій планеті. А за це голосує кожний, хто вміє радіти сонцю і життю.

Та молодь знає, що радість жити в мирі здобувається в боротьбі. Коли ми збирали кошти у фонд фестивалю, у фонд солідарності в В'єтнамі, то тисячі школярів, працююча молодь брали участь у недільних по збору металевого брухту. Окремі комсомольці і комсомольсько-молодіжні бригади працювали в позаробочий час, а заробіток направляли у фонд допомоги В'єтнаму. Ось і нещодавно, 8 вересня, відбувся масовий недільник по збо-

ру металевого брухту. Виручені гроші підуть дітям В'єтнаму.

Полум'яними патріотами своєї Батьківщини, вірними інтернаціоналістами ростуть і піонери. Завітайте, наприклад, в Балахівську школу, де секретарем комсомольської організації Зоя Дьякова. Там у піонерській кімнаті ви побачите листи, піонерські галстуки, значки з Польщі, Болгарії, Чехословаччини, Німецької Демократичної Республіки, Угорщини, Куби, ДРВ.

Кутки інтернаціональної дружби є майже у всіх школах, бо учні всіх шкіл тримають тісний зв'язок із своїми зарубіжними ровесниками. Кожного кварталу школярі надсилають піонерам В'єтнаму посланки.

Великий інтерес виявляють юні до життя і діяльності організатора партії більшовиків і першої соціалістичної держави Володимира Ілліча Леніна. Учні Новостародубської, Ганнівської середніх шкіл та інших листуються з своїми ровесниками з тих країн, де був Володимир Ілліч. У цих школах можна побачити твори В. І. Леніна різними мовами світу.

Нещодавно молода комуністка з колгоспу «Росія» Іліда Шука побувала в НДР, а Анастасія Попович з колгоспу імені Леніна — у Болгарії. Вони часто зустрічаються з молоддю, розповідають їй про життя зарубіжних ровесників. Такі зустрічі стають справжньою школою виховання інтернаціоналізму. До речі, комітети комсомолу багато працюють над вихованням цих рис у молоді. В арсеналі комітетчиків не лише зустрічі з людьми, які побували за кордоном, а й лекції інтернаціональної дружби, бесіди, лекції та інше.

Дух фестивалю — це пролетарський інтернаціоналізм, дружба. Цим духом наші юні сповнені по віночі. Тому свідчення — і успішне розповсюдження грошово-речової лотереї «IX Всесвітній фестиваль молоді і студентів». Охоже брали білеті молоді, бо вони знають, що значна частина виручених від лотереї коштів піде на допомогу В'єтнаму. А В'єтнам, героїчний і непереможний, — це біль і радість кожного. Кожний душею з його мужніми юнаками і дівчатами.

В. СМАГЛЮК,
перший секретар Петрівського райкому комсомолу.

У НАС — ЖОВТЕНЬ

В нашій колонії — 17 бригад. Між ними на честь 50-річчя ВЛКСМ організовано змагання. До ювілею вирішили заощадити 30 тисяч кілограмів дизельного палива.

Взяте зобов'язання виконали в кінці минулого місяця. На економічному паливі можна провезти понад 35 товарних поїздів від Помічної до Знам'янки.

Д. ПОЛІЄНКО,
керівник комсомольсько-молодіжної колонії Помічянського локомотивного депо.

ться до них комсомольці нашого радгоспу. Вони вже заготовили 5050 тонн кукурудзяного силосу, 550 тонн консервованих качанів.

На роздільному збиранні кукурудзи відзначається молодий комбайнер Микола Іванько. За день хлопець скошує по 6 гектарів качанистої при нормі 3.

С. ПРОЦЕНКО,
економіст радгоспу імені Розі Люксембург Бобринецького району.

ВИСОТИ КРЕМГЕСІВЦІВ

5050 і 550

Що не день, то ближче до славних іменин Спільки. Діяльно готую-

зувати до них комсомольці нашого радгоспу. Вони вже заготовили 5050 тонн кукурудзяного силосу, 550 тонн консервованих качанів.

На Власівському заводі залізобетонних конструкцій та виробів триває місячний по випуску спеціальної радіогазети. Першу передачу було присвячено оголошеному серед молоді заводу конкурсів на кращий вірш про комсомол. Власні поезії прочитали Олексій Гафаров, Юрій Затеняцький та інші наші поети.

назував серед молодих виробничників змагання на кращого по професії. Почесне звання переможців уже носять оператор Олена Ліхтіна, лаборантка Люда Заболотна, електрик Олег Тубкало, краєвошниця Лариса Юрченко.

«З комсомольського металобрухту — машини та трактори!» — під таким гаслом на заводі металоконструкцій був проведений недільник. Юнаки та дівчата зібрали 34 тонни брухту.

Молоді умільці підприємств Дніпровського комбінату вже заощадили близько 10 тисяч карбованців.

На Власівському заводі залізобетонних конструкцій та виробів триває місячний по випуску спеціальної радіогазети. Першу передачу було присвячено оголошеному серед молоді заводу конкурсів на кращий вірш про комсомол. Власні поезії прочитали Олексій Гафаров, Юрій Затеняцький та інші наші поети.

В. БУР'ЯНСЬКА,
перший секретар Кремгесівського міського ЛКСМУ.

В. ШКОДА.

Молодий ливарник Кіровоградського агрегатного заводу Володимир Прилико зобов'язався до 50-річчя ВЛКСМ виконати річне завдання. Скоро він досягне своєї мети: змінив норми завжди виконує на 130—140 процентів.

Фото О. ПЛУЖНИКА.

ОКРАСА — ЛЕНІНСЬКОМУ ЮВІЛЕЮ

Місто, як і людина, має свою біографію. Тільки місто, на відміну від людини, рідко старіє. Пройдуться хоч би нашим Кіровоградом. І не скажеш, що заснований він у далекому 1754 році. Згадка про минулі часи — гармати біля фортеці, сама фортеця та ряд інших споруд. А інше все обновилося, покращало. Особливо різкі зміни сталися за останні роки. Місто й далі молодітиме. Це безумовно. Але яким воно буде через два, десять років? Які проблеми виникають при його перебудові? Який подарунок піднесуть будівельники до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна? Про це йшла розмова на черговій бесіді за круглим столом «Молодого комунара».

У розмові взяли участь начальник обласного відділу у справах будівництва і архітектури В. Т. Анісімов, старший архітектор техбюро області О. Й. Возний, старший архітектор по плануванню і благоустрою міст і селищ області І. М. Богомазюк, головний архітектор міста Кіровограда А. Л. Губенко, начальник техбюро міської архітектури В. А. Безухий.

ХМАРОЧОСІВ НЕ БУДЕ

У попередні роки, та й зараз можна чути суперечливі думки: мовляв, навіть «Черемушки», якщо й в центрі роботи престатньо. Знести б «халупки» та й спорудити чудовий комплекс. Можна згоджуватися з цим і не згоджуватися, але «Черемушки» — це вже не проект, а дійсність. Тож цікаво, як ростиме місто далі, чи не буде прорахунків минулої забудови.

В. Т. АНІСІМОВ

— Нових мікрорайонів намічено небагато — всього п'ять. Місто буде й далі рости на південний захід, але в основному — вгору. В центрі щільність забудови велика, але будинки низенькі. Передбачається їх знести і спорудити нові житлові будинки в основному п'яти-, а вибірково — дев'ятиповерхові.

О. Й. ВОЗНИЙ

— «Черемушки» — перший в місті мікрорайон. Звідси й деякі пропрахунки. Спочатку збудували житлові квартали, а потім уже почали думати, як зробити під'їзні шляхи,

Головний архітектор міста Кіровограда А. Л. ГУБЕНКО.

як підвести теплотраси, де спорудити спортивні майданчики і т. д. При забудові нового мікрорайону, за «Черемушками», зробили навпаки, і все стало на свої місця.

В. Т. АНІСІМОВ:

— Труднощів у перебудові центру багато. Щоб лише знести старі будівлі, підготувати місце для новобудови, потрібні значні кошти. Та доводиться йти на ці витрати, щоб було зручно і нам, і нащадкам. У найближчий час виросте будинок профспілок по вулиці К. Лібкнехта, будинок політосвіти на розі вулиць Леніна і Компанійця. Намічено збудувати музичне училище, театр на 800 глядачів. До речі, дехто пропонував театр винести в район нинішнього мебльового комбінату, що поряд з вулицею 50-річчя Жовтня. Але більшість схилилась до того, щоб його спорудити в кінці парку імені Леніна, щоб театри, так би мовити, не міняли свій маршрут.

Передбачається згодом знести всі магазини і магазинчики в районі колгоспного ринку і спорудити впорядкований торговельний центр.

ДЕ ВЗЯТИ ПРОСТІР!

Вже стало традицією, що у дні свят з усіх вулиць і вулиць людські потоки стікаються у центр міста — на площу імені Кірова. Вона і древня, і молода подночас. Хочеться бачити її ще кращою.

А. Л. ГУБЕНКО:

— Вся складність у тому, що площа затиснута будівлями з усіх боків. Не можна вважати, що її дуже прикрашає приміщення готелю «Україна» чи ресторану «Юність».

ЗА КРУГЛИМ СТОЛОМ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» АРХІТЕКТОРИ

О. Й. ВОЗНИЙ:

— Згодом, мабуть, доведеться площу «розкрити», знісши будинки, що стоять вздовж вулиці Карла Маркса. Кращого рішення поки що не бачиться.

В. А. БЕЗУХИЙ:

— Не маючи змоги зараз розширити площу, подбаємо про те, щоб вона радувала зір квітами, зеленню.

І ДО НАС ЗАВІТАЮТЬ «ТУ-104»

Виросте місто, пограшає. А як зміняться побутові умови і комунальні послуги? Який він, завтрашній сервіс?

А. Л. ГУБЕНКО:

— Останнім часом велика увага приділяється впорядкуванню твердого покриття вулиць. А коли немає вибоїв, то — це швидкість, це графік руху автобусів, і, в кінцевому результаті — добрий настрій пасажирів, гобто нас з вами.

Не раз ви спостерігали, як навіть після невеликого дощу вулицями міста несуться водянні потоки. Хоч убрід переходів. Щоб цього не було, на вулиці 50-річчя Жовтня споруджено зливальну каналізацію. Буде згодом вона й на інших центральних вулицях.

В. Т. АНІСІМОВ:

— Розроблено проектне завдання газифікації Кіровограда, а також Олександрії, Кремгеса, Знам'янки. Прокладається теплоцентраль від ІЕЦ до багатоповверхових будинків. Згодом стане до ладу друга черга тролейбусної лінії, що з'єднає центр і Новомиколаївку. Менше часу, ніж зараз, затратять кіровоградці і на перельоти до центральних міст країни. Форсується будівництво нового аероузлу. Як тільки його закінчать, то будуть введені додаткові маршрути літаків на північ і південь. До нас тоді теж літатимуть «ТУ-104».

В. А. БЕЗУХИЙ:

— Дещо зручнішими мають бути квартири. Для цього розширює свої виробничі потужності домобудівний завод. Він уже буде давати конструкції не на один, а на 4—5 типів будинків, до того ж поліпшених типів.

А. Л. ГУБЕНКО:

— У Союзі збудовано ряд експериментальних будинків, де всі меблі вмонтовані в стіни. Новоселу такої квартири потрібно одне — ордер. Поки що не вирішено, як оплачувати вартість цієї мебелі. Але за такими квартирами, безсумнівно, — майбутнє.

ФОРТЕЦЯ — МЕМОРІАЛЬНИЙ ПАРК

Місто — це не лише будинки, де ми живемо. Це — вихователі і невмируща картина добрих людських справ. Пройдіть його вулицями — і ви помітите меморіальні дошки, що повідомляють, де мистився революційний комітет, де жив Юрій Яновський чи Кароль Шимановський. Пам'ятники у ларках і скверах розкладають вам про історію боротьби і звершень. Як все це вписуватиметься в інтер'єр оновленого міста, як збагатиться?

А. Л. ГУБЕНКО:

— На території заводу «Червона зірка» буде споруджено пам'ятник загиблим червонозорівцям, у фортеці — монумент загиблим воїнам. Замовлення на цей монумент вже розміщені. Він буде виконаний у (Закінчення на 3-й стор.).

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА ТВОГО СУЧАСНИКА

ДОВЕЛОСЯ ЗАЧЕКАТИ. Люба Фатовенко ще поралася біля худоби. Та ось компресор, що подавав стиснуте повітря до доїльних агрегатів, пирхнув і замовк.

— Тут моя домашня Верхована Рада зберігається, — жартує Люба. Старанно зберегти в пам'яті все почуте. Хорошого багато. Ось хоч би те, що Люба не перший день на фермі. Одинадцятий рік доїть корів. Володимир тимчасово працював у колгоспі, а зустрівся з карокою дівчиною — вирішив назавжди кинути тут якір.

— Не так легко їх дістати. Довелось подзвонити куди слід. Допомогло. Нині в господарстві є чим обробляти деталі. Допомогла вирішити конфлікт і між правлінням артїлі імені Орджонікідзе та Г. А. Тиньком. Там із зарплатою не все було гаразд. А скільки про культуру, озеленення сіл дбала. І трудовлаштування та відпочинку молоді хвилює депутата. Всім цікавиться. А за це ще більша шана, повага.

— Любина учениця. В передовики вийшла. Відчуваю, дівчата хвилюються, щоб я щось не пропустив хороше про їх подругу. Та всього не переловиси. Он і економіст артїлі Іван Кириченко, який ще недавно був секретарем комсомольської організації господарства, хвалиться: — Фатовенко довгий час моїм заступником була. І нині — член комітету.

ЧЛЕН ПАРЛАМЕНТУ

За кілька хвилин ми біля садиби доярки колгоспу «Ленінським шляхом». Невеликий цегляний будинок. Довкола — вишні, обважнілі від плодів яблуні, груші. Чисте повітря. Під крилатим деревом стоїть «Москвич». Біля нього двоє: хлопчик і років тридцяти чоловік.

запропонували депутатом Верховної Ради Української РСР обрати, всі колгоспники сказали: ми — за! Особливо молоді — комсомолку ж в республіканський парламент висували...

Ділитесь, як разом організували молодь на недільники, екскурсії, як гуртки художньої самодіяльності створювали. Всюди розкидані добрі зерна молоді колгоспниці, і всюди від них — хороше пагіння. А на такому й міцнішає наша держава, квітне, багатшою стає, бо такі люди, як Люба Фатовенко — найбільші скарби Радянської Вітчизни.

— Моє сімейство. Хлопчик, угледівши маму, помчав навстріч. Притиснувся, щось шепоче. А її рука вже гладить смагляву голівку Сергія. — Сашко не вередував? — Наївся... Спить. На вишнево-прішерхлих губах матері заблукала посмішка. — Дайко їх у мене. Сергію наступного року в школу піде, а Сашкові недавно вісім місяців сповнилося. Знайомить зі своїм чоловіком Володимиром, який в цьому ж колгоспі шофером працює, запрошує до кімнати.

ЗАСИДІЛИСЬ. Давно прокинувся Сашко. Вмостився у матері на руках і слухав дорослих, як рівний. А ми вже ведемо мову про Любину депутатські справи. Комсомолка витягла папку з документами, коротко переловила про зустріч з колгоспними механізаторами. Зайшла до них, а вони, як кажуть, прямо межі очі: — Бачиш нашу майстерню? — Атож. — А що в ній? Не зрозуміла натяку. Хлопці ж невгамовно: — Навіть поганенького токарного верстата немає. Зустрілася з головою артїлі М. Л. Дубовенком. Сказала про почуте.

ВДРУГЕ Я зустрівся з Любою Фатовенко на молочно-товарній фермі. Доярка Поліна Козинько підвела мене до Дошки показників. — Бачите? — А вжеж. Проти прізвища депутата стояла цифра 2500. То стільки з початку року Люба надоїла молока від кожної з вісімнадцяти корів. Ганна Кочерга поклікала Галину Іванову.

О. ЛАДАН. Олександрійський район. На фото Л. Фатовенко. Фото В. Грачова.

ОРДЕНІ НА ПРАПОРІ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ

Радянський народ успішно виконав першу післявоєнну п'ятирічку (1946—1950 рр.). Країна не тільки досягла, але й значно перевершила довоєнний рівень виробництва. Але Комуністична партія ніколи не задовольняється тим, що вже зроблено. Вона мобілізує народ на боротьбу за дальший розвиток народного господарства. І завжди її бойовим помічником виступає комсомол. 350 тисяч юнаків і дівчат вийдуть на освоєння цілих нових територій земель, 300 тисяч — на роботу до сільних і міських районів країни, на Донбас. Вони будують Куйбишевську ГЕС імені Леніна, атомні електростанції, тягнуть високовольтну лінію Іркутськ — Братськ, прокладають залізницю крізь арктичну тайгу, беруть участь в освоєнні Арктики та Антарктиди.

Країна по праву пишається своїми молодими патріотами, які не шкодують сил для розв'язання найважливіших народногосподарських завдань. У 1956 році Ленінський комсомол відзначений новою урядовою нагородою. В Указі Президії Верховної Ради СРСР говориться: «Враховуючи великі заслуги комсомольців і радянської молоді в соціалістичному будівництві, які завжди гаряче відгукуються на заклик Комуністичної партії і Радянського уряду, і особливо відзначаючи самовіддану і плідотворну працю комсомольців, радянських юнаків і дівчат в успішному освоєнні цілих нових територій земель, нагородити Всесоюзну Ленінську Комуністичну Спілку Молоді орденом Леніна». Це — п'ята урядова нагорода на прапорі комсомолу.

КАЛЬКА років тому в системі комсомольської політичної освіти з'явилася нова форма політичного навчання і виховання молоді — Ленінські уроки. За дуже короткий строк вони «закрипилися» у всіх дільницях комсомольського навчання. І зараз важко уявити собі організацію, в якій би не використовувалась ідея Ленінських уроків. У чому ж секрет їх величезної популярності? Чому так швидко стали вони формою номер один у різнобіжній і найширшій по профілю комсомольській політмережі? На протязі всієї історії комсомолу члени нашої молодіжної Спілки йшли за порадою до Ілліча, шукали відповіді на питання, що їх цікавлять, у працях В. І. Леніна. Ленінські уроки з їх теоретичною насиченістю, з їх системою самостійного вивчення літератури і колективного осмислення прочитаного якнайкраще задовольняють потяг молоді до оволодіння ленінізмом. Вони дозволяють зрозуміти, осмислити сьогоднішні проблеми через призму ленінської мислі. В Ленінських уроках швидко поєднуються вивчення теорії з виробленням ліній практичної поведінки в конкретній ситуації. Уявляючи в себе все краще, що створено за багато років комсомольською політосвітою, вони стають гнучкою і дієвою формою політичного виховання комсомолу на підготовку покоління.

І громадянської активності, але й істотно впливають на організаційне зміцнення самого комсомольського осередку, служать інструментом для активізації внутрішньої діяльності комсомольських організацій. Недарма ж, народившись як комсомольські збори, Ленінські уроки все частіше використовуються як школа комсомольського активу, навіть як форма проведення пленумів райкомів, міськкомів, обкомів ВЛКСМ. Мені доводилося не раз зустрічатися з керівниками Ленінських уроків, їх особливо приваблює той простір для ініціативи пропагандиста, який закладено в самій суті цієї ланки політичного навчання. Особливо ефективні уроки в тих організаціях, де міцні ділові контакти між пропагандистами і комсомольськими працівниками, де консолідовані зусилля всіх, хто зайнятий ідеологічною роботою з молоддю. Не треба бути пророком, щоб передбачити, що в найближчі роки популярність Ленінських уроків зросте ще більше, адже всі ми готуємося відзначити 100-річчя від дня народження В. І. Леніна. Ті, хто знайомий з програмами Ленінських уроків попередніх років, легко виявлять в них істотні зміни. Насамперед значно розширено методологічний розділ, який до-

кладно розкриває «механіку» організації уроків, їх підготовку і проведення. Тут творчо узагальнено досвід пропаганди ленінізму, накопичений в обласних комсомольських організаціях. Для пропагандистів і комсомольських активістів, безсумнівно, буде корисною розповідь про Ленінські уроки в Ленінградській області. І про діяльність обласної школи Леніна в Горьковській області, що вміло будує роботу з різними категоріями молоді. У новій програмі дється розробка примірних тем Ленінських уроків, котрі можуть використовувати-

наші дні. Адже саме в молоді бачимо вітну силу, на яку партія, радянське суспільство можуть опертися в боротьбі з старими буржуазними звичками, у боротьбі за нову, комуністичну мораль, новий побут, нові норми поведінки. Ленін хотів бачити молодих людей переконаними, стійкими білями за комунізм, відданіми справі партії, комунізму. А хіба формування марксистсько-ленінського світогляду юнаків і дівчат не є найголовнішим завданням комсомолу на сучасному етапі? Ось чому нова тема, яка вводиться ЦК

ВЛКСМ в пряму програму Ленінських уроків, не може пройти мимо уваги комсомольських працівників і пропагандистів. Виділено в програмі і розділ, в якому ставиться таке важливе питання сучасності, як усвідомлення кожною молодою людиною свого священного обов'язку — захисту Радянської Батьківщини. Дуже важливо, щоб кожний учасник Ленінського уроку зрозумів, як органічно зв'язано виховання ідейної переконаності юнацтва з його підготовкою до захисту Вітчизни, до виконання закону «Про загальний військовий обов'язок». Проведення Ленінського уроку «Захист Батьківщини — священний обов'язок радянської молоді» передбачає, що його учасники ведуть активну вій-

ськово-шефську роботу; у співдружності з військовими і військовими частинами створюють університет майбутнього воїна, проводять місячники оборонно-масової роботи і т. п. Очевидно, зацікавить комсомольців і Ленінський урок на тему «Твій військовий час». Незабаром наш народ урочисто відзначить п'ятдесяті роки Ленінського комсомолу. Природно, що в цей період першорядного значення набудуть такі теми Ленінських уроків, як «Заповітам Леніна вірні», «Що значить жити і працювати по-ленінськи?», «Ленін. Час. Я». Безсумнівно, учасники Ленінських уроків докладно ознайомляться з тією роллю, яку зіграв Ілліч у створенні нашої Спілки, з його вченням про завдання і принципи молодіжного руху, з його заповідями молодому поколінню будівників комунізму. І було б, мабуть, правдиво відзначити день 2 жовтня — річницю виходження Володимиром Іллічем історичної промови на III з'їзді комсомолу, промови, що стала програмою діяльності ВЛКСМ, — спеціальним Ленінським уроком. Зараз закінчується комп'ютерна комсомольська політмережі. Можна сказати з впевненістю, що в майбутньому навчальному році кількість учасників Ленінських уроків різко зросте. Збільшиться кількість семінарів, які працюють за програмою школи Леніна, Ленінських уроків. Треба зробити так, щоб всім проходили вони на високому теоретичному і організаційному рівні, змістовно, творчо, ефективно. Ю. КУРГАНОВ.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ ЛЕНІН, ЧАС, МИ

І як предмет для обговорення на комсомольських зборах або в школі комсомольського активу, і як основа для спеціального теоретичного семінару в системі політосвіти. Цілий ряд нових тем для вивчення ленінської спадщини був розроблений і апробований в обласних і республіканських комсомольських організаціях (наприклад, в Білоруській, Горьковській, Литовській). Самостійний Ленінський урок рекомендується присвятити темі, якій Володимир Ілліч надавав особливого значення, — темі комуністичного моралі. «Треба, щоб вся справа виховання, освіти і навчання сучасної молоді була вихованням у ній комуністичної моралі», — говорив В. І. Ленін. Чи треба доводити, наскільки актуальні ці слова Ілліча в

ВЛКСМ в пряму програму Ленінських уроків, не може пройти мимо уваги комсомольських працівників і пропагандистів. Виділено в програмі і розділ, в якому ставиться таке важливе питання сучасності, як усвідомлення кожною молодою людиною свого священного обов'язку — захисту Радянської Батьківщини. Дуже важливо, щоб кожний учасник Ленінського уроку зрозумів, як органічно зв'язано виховання ідейної переконаності юнацтва з його підготовкою до захисту Вітчизни, до виконання закону «Про загальний військовий обов'язок». Проведення Ленінського уроку «Захист Батьківщини — священний обов'язок радянської молоді» передбачає, що його учасники ведуть активну вій-

ВЛКСМ в пряму програму Ленінських уроків, не може пройти мимо уваги комсомольських працівників і пропагандистів. Виділено в програмі і розділ, в якому ставиться таке важливе питання сучасності, як усвідомлення кожною молодою людиною свого священного обов'язку — захисту Радянської Батьківщини. Дуже важливо, щоб кожний учасник Ленінського уроку зрозумів, як органічно зв'язано виховання ідейної переконаності юнацтва з його підготовкою до захисту Вітчизни, до виконання закону «Про загальний військовий обов'язок». Проведення Ленінського уроку «Захист Батьківщини — священний обов'язок радянської молоді» передбачає, що його учасники ведуть активну вій-

Друга професія Івана Васильовича

Якщо ви запитаете в Бандуровому про Івана Васильовича Маличенка, то получите відповідь: — Шукайте в клубі. Це ввечері. А вранці: — Навідайтесь до школи. Іван Васильович — учи-

тель. Це його основна професія. Музикант — друга. Власне, важко її визначити, який він надає більше переваги. Грі на баяні вчився заочно в Москві. Грає добре. Єднає навколо клубу тих, хто закоханий у пісню, музику. Це — вчитель місцевої середньої школи Іван Демченко, фельдшер Яків Стащенко, колгоспник Василь Лісовець, домогосподарка Ольга Іващук та інші. Навесні нинішнього року драмколектив села Бандурового за виставу п'єси Марка Кропивницького «По ревізії» на районному огляді одержав премію — телевізор «Беларусь».

Добре себе зарекомендував і танцювальний колектив, яким, до речі, теж керує І. В. Маличенко. В репертуарі танцюристів — «Солдати на відпочинку», «Тройка», іспанський та індійський народні танці. Ганна Грабова, Анастасія Сич, Таїса Костякова постійно вдосконалюють майстерність, стали провідними виконавцями. Скільки раз в газетах писали: «Клуб у Бандуровому на замку. Нудьгує молодь у нашому селі... Тепер справи поліпшились. Часто влаштовуються тематичні вечори, проводи ветеранів праці на заслужений відпо-

чинок, комсомольські весілля тощо. Однак, можна було б зробити більше, якби сучасним вимогам відповідали приміщення. Тут бракує кімнат для гурткової роботи, тісно і незручно. Треба серйозно поклопотатись про спорудження в селі добротного приміщення культурно-освітнього закладу, щоб під одним дахом була й бібліотека, зал для глядачів, апаратура для демонстрування широко-екранних фільмів, сільський музей. Було б де, а що експонувати — знайдеться. М. СІВАК. Гайворонський район.

ТРИТОМНИК ВИБРАНИХ ТВОРІВ В. І. ЛЕНІНА

Вийшла в світ остання книга тритомного видання «Вибраних творів В. І. Леніна». Тритомник містить усі основні праці Володимира Ілліча, рекомендовані для вивчення в системі партійної освіти, а також у вузах і середніх спеціальних учбових закладах. До третього тому включено праці, написані В. І. Леніном у період з жовтня 1913 по березень 1923 року. В них розвинуто найважливіші положення марксистської теорії, висвітлено питання оборони країни, розроблено план побудови соціалізму, обґрунтовано принципи зовнішньої політики Радянської держави, розглянуто проблему світового комуністичного руху. Тритомник підготовлений Інститутом марксизму-ленінізму при ЦК КПРС, випущений Видавництвом політичної літератури. (Кор. ТАРС).

(Продовження. Поч. в газеті за 17 вересня).

БРОНЕБІЙНИК гвардії старшого лейтенанта москвича СЕРГІЯ ПЕТРОВИЧА ЖАРОВА 29-го вересня підбили три контракти ворожих танків. Фашистські панцерники не змогли зломити міць радянської зброї. Стрілецький підрозділ, підтримуваний вогнем ПТР, зміг закріпитись на плацдармі в районі села Куцєволівки. Та гітлерівці наслідки пострілом із «Фердинанда» вбито обслуговувати протитанкової рушниці. Тоді С. Жаров сам піг до рушниці і оступно у єдиноборстві із сталєвою машиноу. В цей час прями попаданням було розбито його рушницю, а старшого лейтенанта поранено в голову. Відважний командир не покинув свого бойового поста.

У НАЙСКЛАДНІШІЙ обстановці не розгублювався рясніаи з Луганської області гвардії старшина ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ НЕМКОВ. В окопи на передній край він завжди вчасно доставляв їжу; недарма його в роті називали годувальником. Того разу, 7 жовтня, в одній із хат в селі

ДО 25-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ КІРОВОГРАДЩИНИ ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРНИКІВ

У боях біля Дніпра

Куцєволівці старшина готував обід. В цей час фашисти ввійшли в село і оточили хату. Немков зничив гранатами 5 гітлерівців, а решта розбіглась. Старшина, скориставшись цим, вибрався з оточення. Нудчи до бойових порядків роти, він несподівано був атакований трьома гітлерівцями. Чергою з автомата, старшина зничив їх. Потім разом з бійцями відбивав контракти. Від його влучного вогню впали ще 17 фашистів. А коли закінчився бій, старшина І. Немков почав видавати воїнам їжу.

ДВА ТИЖНІ буа у самій гущі подій гвардії рядовий 4-Т стрілецької роти І83-го гвардійського стрілецького полку 62-ї стрілецької дивізії москвич ОЛЕКСАНДР ГАВРИЛОВИЧ ПОДЧУФАРОВ. В боях при форсуванні Дніпра і при розширенні плацдарму в районі Куцєволівки він зничив влучним логием сорок гітлерівців. І тільки коли його тяжко поранило, залишив поле бою.

КОМАНДИР ВЗВОДУ розвідників 92-ї стрілецької дивізії кандидат в члени партії гвардії молодший лейтенант ВОЛОДИМИР ОЛЕКСАНДРОВИЧ ДИШІНСЬКИЙ а ніч на 30 вересня форсував зі своїм взводом Дніпро в районі Деревки, де провів розвідку ворожої оборони і особисто взяв у полон оберлейтенанта. 16-го жовтня офіцер з групою розвідників непомітно підбрався до німецької кухні і половив ординарця командира роти, а також захопив мотоцикл з коляскою. Сміливець разом з полоненим проїхав на мотоциклі через бойові порядки гітлерівців і повернувся до штабу своєї дивізії, привізни ціні відомості про позиції ворога.

НА ВИСОТАХ 1,5, що в районі Куцєволівки — Мішурин Ріг, і 147,4 взвод сержанта МИХАЙЛА ІВАНОВИЧА СТАРИКОВА зничив більше ста гітлерівців. Бійці, просулувшись уперед, анищили фашистську бойову охорону і цим забезпечили успішні дії наших підрозділів.

УЛІА БИТВІ всі були на передньому краї: і санітари, і кашоваря, і зв'язківці. Буа га передньому краї і ізодній роти зв'язку 276-го гвардійського полку комсомолец євєик МИКОЛА ПЕТРОВИЧ УВОЧАН. Коли 3-го жовтня було відрізано від полку і оточено один із батальйонів, він очолює групу воїнів і під сильним артилерійським і кулепестним вогнем відновив телефонний зв'язок.

НОЖНОМУ ВІЙСЬКОВОМУ відомо, що зв'язок — верши армії. Його безперерійна робота гарантує успішний наступ, своєчасний маневр, прицільний вогонь артилерії. Це прекрасно розуміє телефоніст І31-го гвардійського артилерійського полку гвардії рядовий КОСТЯНТИН ГРИГОРОВИЧ УФИМЦЕВ, коли прокладав через Дніпро телефонний кабель. Незабаром підрозділи на захопленому плацдармі мали зв'язок зі штабом дивізії, яка знаходилась на лівобережжі.

УМІЛНИМ КОМАНДИРОМ виявив себе в боях за Дніпро командир розвідроты 110-ї гвардійської дивізії гвардії старший сержант АНАТОЛІЙ ВАСИЛЬОВИЧ БОРИСКИН (уродженець Нолосибірської області). З 29 вересня по 20 жовтня він безперервно провадив розвідку оборони ворога, добував цінні відомості. Під час штурму висоти 177,0 (в районі Куцєволівки) він командував взводом, потім — ротою, а згодом — батальйоном. Його бійці взяли висоту. Командир особисто зничив 15 гітлерівців, вивіз зі строю ворожий кулемет, захопив радіостанцію і двох фашистських зв'язківців, які дали цінні відомості про свою оборону.

І. АРТЕМЕНКО.

(Закінчення буде).

ПРОБЛЕМИ СТЕНОВОГО МІСТА

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

граніті, вдало обрамлений зеленими насадженнями. Фортеця докорінно змінить свій вигляд, всі будівлі там буде знесено і створено меморіальний парк. До речі, в районі фортеці ряд громадян самочинно збудували гаражі, які доведеться знести вже зараз.

Намічається впорядкувати сквер імені Б. Хмельницького, по-новому оформити вхід у парк імені В. І. Леніна та вхід у парк Перемоги.

Проведено конкурс на краще оформлення в'їзду в місто з боку Знам'янки. Надійшло сім робіт. Незабаром конкурсна комісія їх розгляне, і краща буде втілена в життя.

В. Т. АНІСІМОВ:

— Вулиці у нас вузькі.

І не лише заради краси, а й заради безпеки руху їх треба розширяти. Тому нові будівлі ставимо не по червоній лінії, а відступивши, щоб згодом, коли старі приміщення знесуться, можна розширити проїжджу частину.

Начальник технічного відділу у справах будівництва В. Т. АНІСІМОВ.

Щоб чистішим було повітря в місті, в деякій мірі розвантажити вулиці від потоку вантажних автомашин, ряд підприємств буде вивнесено на околиці.

І ВЛІТКУ ПОВНОВОДНИЙ...

Інгул. На його берегах в свій давнині народилося наше місто. Він милував око своєю свіжістю, красою, зеленню. Він і зараз навісні в'юнється нашим містом. Навесні. А коли прилікає сонце, Інгул, як зморений подорожник, припадає до берегів, а потім зосік знакпе, нагадуючи про своє існування лише кущами осоки та жолужками.

В. Т. АНІСІМОВ:

— Дійсно, приморився Інгул. Не під силу йому напоїти багатотисячне наше місто. Та на допомогу йому поспішає старший брат — Дніпро. Вже на сорок кілометрів відійшов він від Кременчуцького моря. Труби водоводу Дніпро — Кіровоград принесуть кіровоградцям щодоби близько мільйона літрів води.

А. Л. ГУБЕНКО:

— Ви бачили дикую яблунку? Пишо цвіте вона навесні. Здавалося б, виростуть на ній золоті плоди на радість і втіху людям. А прийде осінь — і на шинокронній красуні з'являються кислці. Відкусиш таку і викинеш. Ніякої користі. А приходите садівник, робите прищепу, і дика красуня стає благородним деревом.

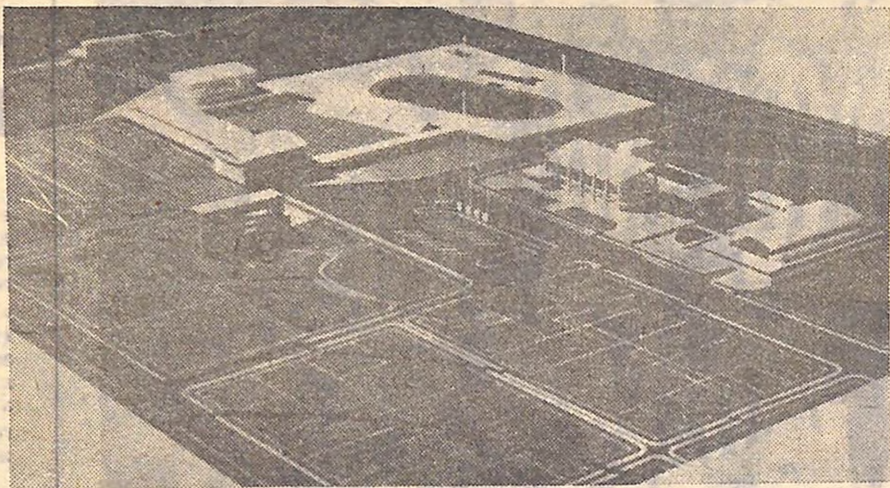
Отак і наш Інгул. Дикий він і занохляний. Бур'яни щедро родять на його берегах. З року в рік він міліє, і про колишню красу вже навіть важко говорити. Тут теж потрібний свій садівник, щоб обгородити річку.

Що ж чекає на наш Інгул? Як людину красить ошатний одяг, так прикрашать ріку бетонвані береги. Красива набережна спуститься до самої води. Та по одягу, кажуть, зустрічають. А як же з водою? Матиме Інгул воду. Щоб зарегулювати рівень води, передбачено будівництво кількох грებель, допоміжних водосховищ.

ПАРК ПЕРЕМОГИ — СПОРТИВНЕ МІСТЕЧКО

О. Й. ВОЗНИЙ:

— На берегах іншої річки — Сугоклєї — в районі парку Перемоги, заплановано спорудження гігантського спортивного комплексу. Скажімо, на стадіоні «Зірка»,

Спортивний комплекс, що виростає в парку Перемоги.

крім футбольного поля, є волейбольні майданчики і т. ін. Але коли йде футбольна зустріч, користуватися майданчиками, спортивним інвентарем не можна.

Зовсім по-іншому планується новий спортивний комплекс. Вхід на спортивні майданчики буде вільний. Та й не лише туди. У спортивному комплексі передбачено два плавальних басейни (один закритий в розрахунок на осінньо-зимовий період), хокейне поле і т. д. Для гостей буде споруджено дванадцятиповерховий готель.

В. А. БЕЗУХИЙ:

— Це дуже добре, що генеральний план відводить чимало місця і спортивним спорудам, хоч деякі з них будуються ще дуже повільно. Не раз мені доводилося чути нарікання на те, що дитяча спортивна школа ніяк не виростає з пелюшок. Це вірно. Школа, яка виростає теж на березі Інгулу, — це прекрасне архітектурне творіння в майбутньому. Там будуть два сучасних добре обладнаних спортивних зали, два плавальних басейни, роздягальні, душові...

Любителів спорту можна заспокоїти. Будівництво цієї школи — під контролем відповідних обласних і міських організацій — прискорюється. Дитяча спортивна школа стане гордістю кіровоградців, адже ми реалізуємо перший у країні експериментальний проект.

О. Й. ВОЗНИЙ:

— Прив'язка, так би мовити, будівництва до природних умов, безумовно, лише на користь населенню. Та справа в тому, що багато кіровоградців люблять проводити свою відпустку біля моря. В Кіровограді ж його не буде. Але вихід знайдено. Справа в тому, що вже зараз біля Чорного моря є двадцять п'ять квадратних кілометрів «кіровоградської» землі, де в районі села Рибаківки Миколаївської області буде споруджено нову зону відпочинку. Там уже цього року відпочило близько тисячі кіровоградців. А незабаром на місці тимчасових споруд виростуть сім п'ятиповерхових корпусів, двоповерхова їдальня, клуб на 500 місць, пляж, водна станція. Коштуватиме будівництво цієї зони десь близько п'яти мільйонів карбованців, зате лише за одну зміну там наберуться здоров'я півтори тисячі робітників і колгоспників Кіровоградщини.

І. М. БОГОМАЗЮК:

— Чорне море є Чорне море. Але і в нашій області чимало гарних місць. Розроблені проекти будівництва зон відпочинку в Кременчуцькому, Олександрійському та інших районах.

Місто нашого завтра. Після народитись в ньому, нова книжка, новий будинок — ми радіємо. Радіємо, бо нам у ньому жити, бо ми творці його краси.

А. Л. ГУБЕНКО:

— Коли вже мова йде про відпочинок, то треба сказати, що створення нових зон ще повністю не вирішить цієї проблеми. Треба і в місті, в будинкоуправліннях створити такі куточки, де б можна було спокійно відпочити. Ось, скажімо, майданчик між ЦУМом і поштамтом. Як неприємно коле око гола стіна поштамту. А на самому майданчику — жодного дерева.

Там можна створити зелений куточок. І в цьому чималу допомогу могли б надати комсомольські організації міста. Кіровоградському міському не слід забувати гарні традиції, коли комсомольці і мо-

лодь виходять на озеленення і благоустрій міста.

ВІДЗНАЧЕНО МЕДАЛЛЮ ВИСТАВКОМУ

А як зміниться вигляд сіл і міст області?

В. Т. АНІСІМОВ:

— В області з 1387 сіл 485 перспективних. На 170 зроблено проєкти планування, в основному — зєрахунок колгоспів.

Раніше була тенденція будувати на селі дво-і триповерхові будинки. Тепер планується в центрі села будинки двох рівнів (кухня, їдальня на першому поверсі, а вітальня, спальня та інші — на другому), а в основному одноповерхові з присадибною ділянкою. У центрі передбачаються — магазини, приміщення контори колгоспу та ін. Передбачається також зелена зона відпочинку. При проектуванні враховується обов'язково напрям господарства.

У нас уже є села, на які можна рівнятися Це — Комишувате Новоукраїнського району. До речі, за проєкт перебудови Комишуватого ми здобули грамоту і бронзову медаль комітету Виставки досягнень народного господарства.

Начальник обласного відділу у справах будівництва В. Т. АНІСІМОВ. Фото Т. МЕХЕДИ.

І. М. БОГОМАЗЮК:

— У забудові на селі, як і в місті, тепер відчутний певний порядок. У всіх райцентрах є плани генеральної забудови. Уже помітно змінили своє обличчя Новоукраїнка, Кременчук, Олександрія, Мала Виска, Петрове. До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна підготуємо матеріали для перебудови сіл Недогарок Олександрійського району та Покровка Кіровоградського району.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 19 вересня. Перша програма. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Художній фільм. (К). 16.15 — Наші оголошення. (Кіровоград). 16.20 — «Горький». Документальний фільм. (Кіровоград). 17.15 — Тележурнал «До світла». «Прижирення не буде». (Кіровоград). 17.30 — «Перший рейс до зірок». Документальний фільм. (Кіровоград). 18.30 — Телевісті. (К). 19.00 — Першість СРСР з кокея: «Дянамо» (М) — СКА (Ленінград). 21.15 — Інформаційна програма «Час». (М). 22.00 — «Добрий вечір, хліборобе». (К). Друга програма. 18.00 — Мультифільм. (К). 18.30 — Художній фільм «Пігмаліон». (Кіровоград).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАІВ

ЧЕТВЕР, 19 вересня. 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 19.00 — Хокей: «Динамо» (Москва) — СКА (Ленінград). 21.15 — Програма «Час». (М). 22.00 — «Добрий вечір, хліборобе». (К). 22.30 — Художній фільм «Чортове колесо».

П'ЯТНИЦЯ, 20 вересня. 16.35 — До 50-річчя ВЛКСМ. «Нас надихає Леніна ім'я». Звітує молодь Великоградівського району. 17.10 — «За здоров'я людини». «Звичайний виліт». (К). 17.30 — Телевізійні вісті. (К). 17.50 — Для дітей «Дударик». (К). 18.30 — «Безсмертя». Пам'яті 26 бакпських комсомірів. (М). 19.00 — «Клуб кіномандрівників». (М). 20.00 — Сторінки музичного календаря. (М). 20.15 — Естафета повни. (М). 21.15 — Творчий вечір народногo артиста УРСР А. Решетникова. (К). 22.30 — Художній фільм «Десятий крок».

ЯК СПРАВИ, „ШАХТАР“?

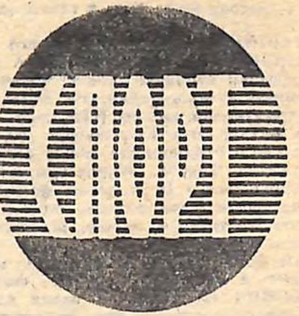
У черговому турі чемпіонату країни з футболу серед команд класу «Б» України і Молдавії олександрійський «Шахтар» прий-

мав футболістів якимівського «Колоса» із Запорізької області. Перемогли наші земляки з рахунком 1:0. У цьому сезоні олександрійці виступають значно краще, ніж будь-коли. Після 34-х турів вони мають 16 перемог, 11 нічиїх і 8 програвів, і з 42 очками займають четверте місце в зоні. За кількістю забитих м'ячів (41) їх випереджають лише дві команди. Торік після такої ж кількості турів «Шахтар»

мав 11 вигравів і 8 нічиїх, а поразок — 15. Він тоді з тридцятьма очками був на тринадцятому місці. І все ж результати олександрійців могли бути значно кращими, якби футболісти позбавилися такої шкідливої «хвороби», як боязнь чужого поля. Зокрема, характерні щодо цього останні десять матчів. Шість з них гірники провели вдома і не втратили жодного очка, забивши у ворота суперників 17 м'ячів, а в

свої пропустили тільки 4. У чотирьох же зустрічах, проведених на виїзді, тричі зазнали поразок і один раз зіграли нічию, з восьми очок втратили сім. Різниця забитих і пропущених м'ячів також не на їх користь — 3—8. Згідно з положенням про розіграш, команди України, що займуть перші чотири місця в зонах (таких зон дві), виборюватимуть у фіналі почесне звання чемпіона республіки і путівки до вищої лі-

ги. Право виступати в наступному році в другій групі класу «А» здобудуть чотири колективи з восьми. Олександрійські футболісти мають усі можливості боротися за вихід у фінал. Для цього їм треба грати однаково рівно вдома і на виїздах, виявляти більше волі до перемоги. Вчора гірники зустрілися у себе вдома із футболістами нікопольського «Трубіника». Про резуль-

тат матчу ми повідомимо в наступному номері газети.

ТРИ дні в Кіровограді на стадіоні «Зірка» проходив перший республіканський раунд ДСТ «Спартак» з ручного м'яча серед чоловічих команд. Кіровоградські спортсмени всі ігри проводили на піднесенні, не програвши жодної зустрічі. Наші земляки вперше стали чемпіонами свого товариства. Кореспондент «Молодого комунара» попросив заступника голови об'єднання ДСТ «Спартак» О. СТАСЮКА розповісти, як проходили воядники на гандбольному майданчику. В минулому році, виступаючи на такій же першості в Закарпатті, кіровоградці зайняли друге місце. Першими були донецьчани. Приїхавши до нас, вони і цього разу мали намір вийти переможцями. Саюю команду вони підсилили двома майстрами спорту. В перший же день нашим хлопцям довелося схрестити з ними зброю. Наші земляки перемогли. Другий день змагань теж приніс перемогу кірово-

ХРОШКА ЗМАГАНЬ

БАСКЕТБОЛ

Закінчилися ігри на кубок області з баскетболу. Володарем почесного трофею стала команда обласної ради ДСТ «Спартак», а минулорічні переможці — авангардівці — задовольнилися третім місцем. Команда студентського товариства, як і торік, зайняла друге місце.

ВЕЛОСПОРТ

У Феодосії відбувся фінал командної першості республіки з велосипедного спорту середніх спеціальних навчальних закладів. Велосипедисти Кіровоградського технікуму сільськогосподарського машинобудування в заліку зайняли перше місце.

ВИЩІЙ ПІЛОТАЖ

Донецьк був місцем проведення республіканських змагань з вищого пілотажу. Команда Кіровоградського авіаспортивного клубу ДТСААФ, за яку виступали майстер спорту В. Рига та першорозрядники А. Новиков, Б. Пархоменко, Д. Стрижньова, зайняла четверте місце. Борис Пархоменко і Діна Стрижньова вперше на змаганнях виконали норму майстра спорту.

ПОЄДИНКИ СІЛЬСЬКИХ СПОРТСМЕНІВ

Міжколгоспбудівці п'яти районів змагалися в Олександрії з фігурного водіння автомобіля, шашок, шахів і настільного теніса. Перше місце вибороли спортсмени Новгородківського району. З цих же видів спорту змагалися в Новоукраїнці працівники «Сільгосптехніки». Перемогли бобринчани, другими були спортсмени Новоукраїнського району, третіми — компанійці.

„ДНІПРО“, новачок класу „А“

Сьогодні «Зірка» приймає новачка другої ліги класу «А» — кременчуцький «Дніпро». Цей колектив добре знайомий кіровоградським любителям футболу ще по виступах у класі «Б». У 1962 році колектив «Дніпра» завоював звання чемпіона Полтавської області. У 1963 р. при розширенні географії українського класу «Б» федерація футболу республіки виключила до нього кременчуцьку команду. Перші два сезони для «Дніпра» склалися невдало: він посідав останнє місце в своїй зоні (до речі, тоді ж «Зірка» посідала 3-є місце в тій же зоні). Головними причинами цих невдач була велика плинність гравців і тренерів. За 1963—1964 рр. за команду виступило понад 60 гравців, змінилось 4 старших тренери. Непоганих успіхів досяг «Дніпро», коли його очолив знайомий нам Г. Рудинський. Було покинчено з переміщеннями гравців, стабілізувався основний склад, команда посіла 5-е місце в і зоні. Найвищого успіху колектив досяг торік — 3-є місце в зоні, 3-є призове

місце в фіналі і путівка до класу «А». І ось «Дніпро» дебютує в класі «А». Склад її посилюється за рахунок доєднаваних спортсменів. Спочатку все йде гаразд, «Дніпро» навіть деякий час перебуває серед лідерів підгрупи. Проте через порушення режиму відряховано таких футболістів, як Г. Сірадзе, Ю. Комарова, В. Арутюнян, до того ж інші не витримують напруження. Після першого кола «Дніпро» посідає 14-е місце — 6 перемог, 7 нічиїх, 7 поразок, різниця м'ячів 17—17. У другому колі команда грає: 1:0 з «Металургом» (Львів), 0:3 з «Металістом», 0:0 з «Ростсільмашем», 0:0 в Івано-Франківську, 0:2 в Ярославі, 0:1 в Севастополі, 1:3 з «Металургом» (Запоріжжя). За основний склад виступають: воротар І. Барамба, захисники М. Лукашук, М. Савенков, В. Бугаєвський, А. Максименко, В. Берест, Б. Манько, півзахисники Є. Саричев, Б. Рябков, А. Тагідін, В. Бонцан, нападаючі М. Кузнецов, О. Беляєв, Г. Єрофеев, Г. Ковтун. Ю. ДОВГАЛЕНКО.

АГРЕСИВНІ ГОСТІ

«Металург» (Куйбишев) — 0:0, «Металіст» — «Кубань» — 1:0, «Ростсільмаш» — «Спартак» — 2:1. На сьогоднішній турнірній таблиці команд другої підгрупи другої групи має такий вигляд.

	І	В	Н	П	М	О
«Металіст»	30	17	0	4	36	—11 43
«Суднобудівник»	29	15	12	2	36	—16 42
«Труд»	29	15	9	5	40	—18 39
«Дніпро» (Дп)	30	14	11	5	35	—19 39
«Сокол»	29	15	8	6	44	—18 38
«Зірка» (Кд)	29	12	12	5	38	—31 38
«Таврія»	29	14	8	7	30	—23 36
«Кубань»	30	13	9	8	25	—19 35
«Шинник»	29	10	12	7	26	—20 32
«Металург» (З)	30	10	11	9	37	—51 31
«Ростсільмаш»	30	9	13	8	29	—29 31
«Текстильник»	29	9	12	8	28	—30 30
«Динамо»	30	8	11	11	20	—26 27
«Локомотив»	29	10	6	13	31	—29 26
«Дніпро» (Кр)	30	7	10	13	20	—30 24
«Авангард»	30	6	11	13	21	—32 23
«Металург» (Кб)	29	6	7	10	20	—34 19
«Спартак»	30	5	9	16	25	—48 19
«Зірка» (Рз)	29	4	10	15	19	—42 18
«Металург» (Лп)	30	3	11	16	20	—40 17
СКЧФ	30	3	9	18	11	—44 15

Сьогодні черговий тур. Кіровоградська «Зірка» приймає кременчуцький «Дніпро».

ТРИ РОКИ ЙШЛИ ДО ПЕРЕМОГИ

градям. З рахунком 27:19 вони виграли у спортсменів Чернівецької області. Хоч донецькі гандболісти і одержали перемогу в двох останніх зустрічах, та випередити кіровоградців уже не змогли. В останній день наші земляки грали із спортсменами з Миколаївської області. Гра закінчилася з рахунком 30:13 на їх користь. Титул чемпіона товариства — чималий успіх кіровоградців. Три роки вони були близькі до цілі, займали друге місце. Порівняно молода команда (колектив створено в 1965 році) зуміла вибороти це почесне звання завдяки добрій фізичній підготовці, високій майстерності. В цьому чимала заслуга її тренера Володимира Гурського. Хоч проти минулого року команда дещо змінила свій склад, свіжі сили, які влилися в колектив, добре вписалися у загальний ансамбль. Прийшов у команду тренер Знаменської ДСШ Іван Мельниченко. Ветерани команди (якщо їх можна так назвати, бо ж колективу всього три роки) Іван Бринза, Євген Таранець, Микола Крикуненко разом з усіма гравцями можуть сьогодні сказати: «Ми три роки йшли до перемоги і дійшли!»

На фото: кіровоградські гандболісти, переможці першості республіканської ради ДСТ «Спартак». Фото В. ЛОГВНА.

ФОТОКОНКУРС „Промінь-68“
М'яч над сіткою, Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ВІДПОВІДЬ ДІЛКАМ ВІД СПОРТУ

Радянські футбольні команди «Динамо» (Київ) і «Динамо» (Москва) не братимуть участі в розіграшах Кубка європейських чемпіонів і Кубка володарів кубків, про це офіційно заявили кореспондентів ТАРС у Федерації футболу СРСР. Як відомо, після нового жеребування цих змагань, проведеного надзвичайним комітетом УЕФА, Федерації футболу СРСР, а також Болгарії, Угорщини, НДР, Польщі і Франції заявили протест. Проте виконком УЕФА відхилив його (сімома голосами проти двох при одному, що утримався). Природно, що Федерація футболу СРСР не могла погодитися з таким рішенням. Ось що говорить в заяві Федерації:

«У зв'язку з повторним грубим порушенням другої статті статуту УЕФА і ФІФА та непристойним рішенням УЕФА про зміну жеребування європейських футбольних змагань, які являють собою не що інше, як спробу протягнути реакційні, політичні тенденції у міжнародний спорт, Федерація футболу СРСР і спортивна громадськість Радянського Союзу висловлюють свій рішучий протест і заявляють, що радянські футбольні клуби «Динамо» (Москва) та «Динамо» (Київ) відмовляються від участі у змаганнях на Кубок володарів кубків і Кубок європейських чемпіонів. Федерація футболу СРСР покладає усю повноту відповідальності за наслідки ганебного рішення УЕФА на тих політиків і діляк від спорту, які піднімають принципи спортивного співробітництва темними махінаціями. Рішення виконкому УЕФА, який відхилив протести у зв'язку з новим жеребуванням розіграшів Кубка європейських чемпіонів і Кубка володарів кубків, дістало відповіді футбольних федерацій Польщі, Угорщини, Болгарії і НДР. Як повідомляє ПАП, на надзвичайному засіданні президії правління Польської асоціації футболу було прийнято документ, надісланий до УЕФА. Рішення про зміну результатів жеребування названо в ньому необґрунтованим і таким, що суперечить регламентам цих розіграшів і статуту УЕФА. Відповідальність за це

несуть ті діляки УЕФА, які в перший цілях, що суперечать самій ідеї спорту, провели зміну результатів жеребування. Польські команди «Рух» і «Гурник» не братимуть участі в розіграшах, якщо незаконопідкорно дискримінаційне рішення не буде все ж змінене. Президія Польської асоціації футболу висловила жаль, що внаслідок протизаконних махінацій обидва найпопулярніші в Європі кубкові футбольні турніри у значній мірі втратять свою роль. Рада Угорської футбольної асоціації вважає перегляд результату жеребування актом політичної дискримінації, повідомляючи з Будапешта МТІ. Тому вона вирішила зняти команди «Ференцварош» і «Дьєр» з розіграшів кубків. Уся відповідальність за це лягає на виконком УЕФА і тих, з чийою допомогою прийнято дискримінаційне рішення. (ТАРС).

Адреса: ТЕЛЕФОН

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: секретаріату — 2-45-33, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.